A°. 1833. N°. 17.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 7 Februarij.

FRANKFORT, den 3den Febijuarij.

Brieven uit Weenen, van den 28sten Januarij, melden: « Volgens berigten uit Konstantinopel, van den 28sten Januarij, welke zoo even door buitengewone gelegenheid ontvangen zijn, is tusschen de Egyptenaren en Turken een wapenstilstand van 40 dagen gesloten. De onderhandelingen ter vereffening der geschillen worden door de vertegenwoordigers der Europische mogendheden ten ijverigste voortgezet. Zij hebben, zegt men, tegen het verder doordringen van *Ibrahim* formeel geprotesteerd. In de hoofdstad heerscht de grootste rust en het volk wenscht vurig den vrede. — De koerierwissel van Parijs over Weenen naar Konstantinopel en van daar naar Parijs terug, is zeer levendig.

— De staten-vergadering van Keur-Hessen heeft tot heden niet kunnen geopend worden, uit hoofde het vereischte getal leden niet tegenwoordig is. Dit is gedeeltelijk toe te schrijven aan den weinigen ijver in het opkomen der prinsen en heeren, die regt hebben om de zittingen bij te wonen, zonder er nogtans toe verpligt te wezen, en gedeeltelijk aan de weigering van onderscheidene kiesvergaderingen, om andere afgevaardigden te benoemen in plaats van hen, die geen verlof hebben kunnen bekomen, om zich naar de vergadering te begeven. Verscheiden leden hebben ook verzuimd zich aan te melden, hetgeen te meer vreemd is, daar de 25sten Januarij sints lang tot de opening bestemd was. Van de 42 afgevaardigden, die er in het geheel bestaan, zijn 5 leden van hooge geregtshoven, die geen verlof hebben bekomen om zich naar de vergadering te begeven; 3 zijn procureurs en een ander is afgevaardigde van de universiteit, die de verpligting tot het vragen van verlof niet willen erkennen; 2 anderen zijn staatsambtenaren en hunne geloofsbrieven zijn door de regering niet geldig geoordeeld, terwijl van 4 leden de benoeming betwist wordt.

— De courant van Weimar geeft een uitvoerig berigt van de onlusten, welke in den nacht van den 22sten op den 23sten Januarij onder de studenten te Jena hebben plaats gehad. De militaire magt heeft moeten tusschen beide komen, om de rust te herstellen, welke daarin dan ook volkomen geslaagd is.

STUTGART, den 2den Februarij.

Het adres, dat Z. M. den Koning van Wurtemberg aangeboden is, ten einde hoogstdezelve mogt afzien van het plan om te Ludwigsburg zijn verblijf te vestigen, is door 1600 burgers geteekend. De Koning heeft gisteren de deputatie van den stedelijken raad ontvangen, en aan dezelve van zijne welwillendheid en opregte wenschen voor het welzijn der residentie verzekering gegeven. Het schijnt, dat 's Konings voornemen is ontstaan uit de bewegingen, welke in den jongsten tijd ook te Stutgart hebben plaats gehad. De burgers hebben daarom in hun adres betuigd, dat, hoezeer zij levendig van de regten eens constitutionelen burgers doordrongen zijn, evenwel geene bewegingen van dezen tijd in hunne gemoederen den hoogen eerbied en liefde jegens den Koning verzwakt hebben.

LONDEN, den 1sten Februarij.

In het huis der gemeenten is Dingsdag avond, na lange discussien, waarbij de heeren *Hume* en *O'Connell* zich inzonderheid veel moeite gaven, om, in de plaats van den heer *C. M. Sutton*, den ministerielen candidaat voor het voorzitterschap dier kamer, aan te prijzen de benoeming van den heer *Littleton*, nogtans de eerstgenoemde heer met de overgroote meerderheid van 241 tegen 31 stemmen tot voorzitter verkozen.

In het huis der lords heeft daarop gisteren namiddag eene commissie, bestaande uit den lord kanselier, den hertog *van Richmond*, den markies *van Landsdowne* en de lords *Auckland* en *Granville*, na dat vooraf de op nieuw verkozen spreker, benevens ruim 100 leden van het huis der gemeenten, in dat der lords gekomen waren, Zr. Ms. volkomene goedkeuring en bekrachtiging in de vleijendste bewoordingen te kennen gegeven ten opzigte der herkiezing van den heer *C. M. Sutton* tot de gezegde betrekking. — Overigens heeft men zich in beide huizen van het parlement tot hiertoe met het beëedigen der pairs en leden bezig gehouden, en zal in dezelve geene andere werkzaamheden plaats hebben, voor de openingsrede, welke op Dingsdag aanstaande door Z. M. in persoon zal gehouden worden.

PARYS, den 1sten Februarij.

In een' brief uit deze hoofdstad wordt het volgende geschreven: « De Koning is nu sedert eenigen tijd terug van zijne reis, waarop hij eene zeer groote uitdeeling van kruisen, belooningen en militaire rangen gedaan heeft. Als *Napoleon* van zijne groote veldtogten wederkeerde, gaf hij nooit, zoo als *Lodewijk Philippus*, de kruisen met schepels. Thans is zulks voor de inneming der citadel geschied, alwaar 60,000 man tegen eene bezetting van 5000 man streden. Zoo ver is het met ons gekomen; eene kleine natie geworden, juichen wij ons toe en maken ons groot zoo veel wij kunnen! Ook neemt de karikatuur alle deze zwakheden van het nieuwe hof te baat. Men heeft den jongen hertog van Orleans tot de met lauweren bekroonde overwinnaars gemaakt; de Koning is in karikatuur op alle boulevards te zien, en zijn gelaat is onder alle kostumen en beroepen te herkennen. De burgerkringen verzamelen zich in dit jaar menivuldiger tot de karnavalsvreugde; doch de hoogere standen bezoeken de bals en openbare feesten zeer weinig; men wil als een contrast met de stemming der gemoederen maken, en de legitimisten inzonderheid (onder welke men de hoogere standen begrijpt) zijn, sedert de gevangenschap der hertogin *van Berry*, in droefheid. De feesten in het kasteel der Tuilerien hadden nog niet begonnen. De koophandel rekent op deze feesten, welke het vorige koninklijke huis steeds wist te vermenigvuldigen. Parijs leeft van weelde en van bals. Ter vereffening van het uitstel der koninklijke feesten, hebben wij *soirées* van den heer *Dupin* gehad. De burgerlijke aristocratie heeft tegenwoordig den boventoon, dezé gevoelt ook hare meerderheid, en wordt door den heer *Dupin* volkomen vertegenwoordigd. De ministers zijn niet met hem te vreden, daar hij, met zijne oppositie-aanvallen en zijnen strijdlust, hun alle wetten betwist en ze, naar hunne meening, verminkt. Men had gedacht hem onzijdig te maken, door hem het voorzitterschap in de kamer op te dragen; maar men heeft zich bedrogen; hij verlaat telkens den voorzittersstoel, soms wel twee of driemaal in eene zitting, om het ministeriele ontwerp van de tribune aan te vallen. Voor het overige daalt de kamer der afgevaardigden gedurig meer in de algemeene achting. Daartoe kan ook wel bijdragen hetgeen van sommige leden verhaald wordt, dat zij namelijk 1000 of 2000 franken maandelijks uit de geheime fondsen der ministers ontvangen, opdat zij voor de ministeriele ontwerpen stemmen.

— In een ander berigt wordt gezegd, dat het bal, onlangs door den heer president *Dupin* gegeven (die niet, gelijk zijne voorgangers, in een hotel van de Place Vendome, maar in het paleis woont, waar de afgevaardigden zitting houden) zeer luisterijk was, en zeer uitblonk tegen de spaarzaamheid, waarmede andere even voorname personen, zelfs ministers, dit jaar partij geven. Tot de voorname gasten behoorde ook de hertog *van Orleans*. Er werd, bij gelegenheid van die zamenkomst, veel gesproken over een kort te voren door de afgevaardigden aangenomen amendement in het budjet der justitie. Velen meenden, datzulks een begin was van de overwinning, welke de heer *Dupin* vroeger of later op den heer *Barthe* of ook wel op het gansche tegenwoordige ministerie zou behalen. Aan eene zeer spoedige verandering van dezen aard gelooft men echter nog niet, en het publiek gewent zich over 't algemeen van dag tot dag meer aan de overtuiging, dat zoo wel binnen als buiten Frankrijk het *statu quo* nog van langen duur kan zijn. Dit heeft grooten invloed op de koers der fondsen. De geruchten van oorlog of inwendige scheuring hebben bij verre daarop geen zoo grooten invloed meer, als de gunstige tijdingen.

— In den avond van den 30sten Januarij is eindelijk ook de eerste soirée op het kasteel der Tuilerien gegeven, en, volgens de beschrijving, welke de dagbladen er van geven, heeft dezelve die van den vorigen winter in luister verre overtroffen.

— Velen zijn niet weinig verwonderd geweest, op het budjet van het departement van oorlog te vinden zeer aanzienlijke sommen tot goedmaking der kosten van de Belgische expeditie. Men was vrij algemeen van gevoelen, dat deze alleen voor vreemde rekening gemaakte expeditie ook alleen door vreemde rekening gedekt zou worden; doch ziet thans, dat het ministerie voornemens schijnt, deze kosten alleen ten laste van Frankrijk te laten.

's GRAVENHAGE, den 5den Februarij.

Hoezeer er nog niet vele leden der Tweede Kamer in de residentie sedert laatstleden Vrijdag aangekomen zijn, verwacht men nogtans dat zij tegen morgen ten genoegzame getale zich alhier zullen bevinden, dat de werkzaamheden der kamer zullen kunnen worden hervat.

Men verzekert, dat bij onze regering nog geen antwoord uit Londen

bekomen is op hare laatste depêches, betrekkelijk de voorwaarden, waarop de vrije vaart op de Schelde ook aan Engeland en Frankrijk zal worden toegestaan.

Men verneemt, dat door het departement van oorlog de vereischte bevelen zijn gegeven, ten einde zoodanige miliciens, die, krachtens eene speciale beschikking van hoogerhand, hetzij voor eenen bepaalden tijd, hetzij voorloopig of in afwachting van hun ontslag, ingevolge art. 21 der wet van 8 Januarij 1817, met verlof waren gezonden, doch die, ten gevolge der laatstelijk plaats gehad hebbende algemeene oproeping der verlofgangers, weder onder de wapenen waren opgekomen, te rekenen van den 20sten dezer, weder in het genot der vroeger aan hen verleende gunst worden gesteld.

— Bij de twaalfde uitloting van oorlogslasten, die op gisteren heeft plaats gehad, zijn uitgetrokken de na te meldene nommers:

Nos. 1954, 11093, 12163, 14811, 12040, 7711, 12325, 5729, 10281, 1567, 3381, 12270, 12212, 10926, 12085, 11705, 8203, 11626, 14725, 9904, 2182, 7658, 13469, 240, 839, 11784, 6638, 3088, 153, 3376, 6072, 126, 8709, 14532, 3413, 13289, 9827, 6199, 12555, 4970, 8805, 548, 2270, 10620, 3712, 13384, 3894, 5384, 5859, 99, 11045, 7524, 9769, 6710, 14761, 10618, 12298, 5135, 1080, 443, 5569, 11221, 3996, 12913, 6795, 4553, 165, 11385, 9027, 3500, 4623, 6148, 4313, 1101, 2008, 10788, 10584, 3551, 12447 en 9936.

UTRECHT, den 4den Februarij.

De commissie ter inzameling van giften, ten behoeve van de verdedigers der citadel van Antwerpen enz., hier ter stede gevestigd, heeft reeds eene som van *f* 10,000 ontvangen.

Terwijl de zorgen der commissie zich uitstrekken tot allen, welke aanspraak hebben op onze nationale erkentelijkheid, heeft toch het lot der brave krijgsgevangenen eene hoofdzaak harer bemoeijingen uitgemaakt. Zoodra was er derhalve niet eenig narigt ingekomen omtrent derzelver bestemming, of de commissie zond, reeds den 7den Januarij, aan Z. E. den generaal baron *Chassé*, de beschikking over eene som van *f* 3000, met uitnoodiging, om dezelve aan te wenden tot verzachting van het lot zijner manschappen. Gisteren zag zich de commissie vereerd met het volgende antwoord van Z. E., geschreven uit St. Omer den 22sten Januarij: «Met het innigste gevoel van erkentenis heb ik de eer Uw E. G. de ontvangst van derzelver interessante missive aan te kondigen, waarin, bij den heer *Moser*, consul van Z. M. te Duinkerken, namens eene te Utrecht gevestigde commissie, eene som van *f* 3000 ter mijner dispositie wordt gesteld, ten behoeve der verdedigers van de citadel van Antwerpen. Deze som, reeds bij mij ontvangen zijnde, zal tot verbetering der voeding van de onderofficieren en soldaten worden aangewend. Ik neem de vrijheid Uw E. G. te verzoeken, mijnen hartelijken dank voor dit doorslaande blijk van vaderlandsliefde en deelneming in het lot der krijgsgevangenen te willen aannemen. Ik heb de eer, enz.»

De commissie had, ten einde Z. E. de generaal *Chassé* onmiddelijk over die som zou kunnen beschikken, de bezorging dezer aangelegenheid opgedragen aan den heer *Moser*, Nederlandschen consul te Duinkerken. Op welk eene voortreffelijke wijze door dezen hieraan is voldaan geworden, kan worden opgemaakt uit eenen hoogstbelangrijken brief, welken de commissie van Zijn Ed. ontving, en waarvan zij het volgende uittreksel aan hare mede-ingezetenen niet wil onthouden.

«Ik ontving,» dus schrijft de heer *Moser*, «den 4den Januarij de 1ste kolonne van onze dappere verdedigers der citadel, aan de uiterste grenzen van mijn departement. Ik betuigde mijnen dank aan den kapitein der kompagnie jagers te paard, welke, als geleide, de voorhoede hadden uitgemaakt, voor alles wat de Fransche krijgslieden, gedurende den togt, voor mijne landgenooten hadden gedaan. Hij antwoordde mij: «*Mijn heer de consul! deze gevangenen zijn dapperen, zij hebben regt op onze hoogachting.*» Ik ontving vervolgens den heer generaal *de Favauge*, en de hoofd-officieren die hem vergezelden. Den volgenden dag, den 5den Januarij, ruim ten één ure, drukte ik den onsterfelijken *Chassé* in mijne armen. Onze tranen vloeiden. Eene meer geoefende pen dan de mijne, kan alleen dit tooneel afschetsen. Ik zal nimmer die oogenblikken vergeten!»

Aangaande het vertrek van den generaal *Chassé* uit Birgues St. Wijnok naar St. Omer, hetwelk den 6den Januarij plaats had, berigt de geëerde schrijver: «Dat de generaal door eene eerewacht van lanciers werd begeleid, en vertrok onder het gejuich der burgerij, terwijl de nationale garde *het geweer presenteerde*, en van rondom de herhaalde kreet zich verhief: «*Leve de dappere generaal Chassé!*» «Aandoenlijk was het, den eerbied der Fransche krijgslieden voor onzen edelen landgenoot te zien. De gezondheid van den generaal scheen geleden te hebben.» — Naderhand zag de heer *Moser* Z. E. den 17den te St. Omer, en vond hem verbeterd. «Ik ben nog wel wat ongesteld,» zeide de generaal, «maar het hoofd is helder en de geest opgeruimd.»

Er waren afgevaardigden van Brussel en Gend bij Z. E. aangekomen. De eersten hadden hem eene som van 20 a 25,000 franken, de laatsten van 8 a 10,000 franken aangeboden. Ook uit Antwerpen was er eene commissie met eene aanmerkelijke som, voortspruitende uit verschillende giften. De edele *Chassé* hun dank betuigende, deed hen opmerken, dat, hoewel deze aanbiedingen uit hartelijkheid waren gedaan, hij dezelve toch niet kon aannemen, zonder vooraf van zijnen Koning de toestemming te hebben verkregen.

De heer *Moser* heeft ook den heer *Fabricius*, te Parijs, verzocht om om aan den generaal *Chassé* over te maken de som van 12,000 franken, bereids door de commissie aldaar, voor de krijgsgevangenen bijeengebragt.

AMSTERDAM, den 5den Februarij.

Beurs-berigten van den 4den dezer.

Er was heden over het algemeen veel beweging ter beurs.

De berigten van Londen van 1o. Februarij behelzen wel geen bijzonder politiek nieuws, maar de rijzing in alle fondsen houdt aan; geconsolideerden waren dien dag $88\frac{5}{8}$; onze $2\frac{1}{2}$ pCt. monteerden tot $45\frac{1}{4}$ en onze 5 pCt. tot $86\frac{3}{4}$ toe. Van Parijs is ook eene verdere rijzing bekend; 3 pCt. Fransche waren Donderdag 77 fr. 05; Napels 80 fr. 90 c.; dit heeft in het begin der beurs op alle fondsen gunstig gewerkt.

De hoofd-affaire was in onze $2\frac{1}{2}$ pCt. en 5 pCt.; de commissien daarop voor Engelsche rekening waren *hoogstbelangrijk;* maar de inlandsche verkoopers in deze fondsen waren niet minder belangrijk, en de markt konde zich niet soutineren; van onze integralen werden partijen à $44\frac{7}{8}$, 45, $45\frac{1}{16}$ uitgevoerd; zij varieerden intusschen wederom $44\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$ en sloten $44\frac{1}{2}$ pCt.

In oude 5 pCt. begon men à $84\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; dezelven daalden $84\frac{5}{8}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, 84, $83\frac{7}{8}$, sloten 84.

Nieuwe 5 pCt. $84\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, 84, $83\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, sloten $83\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$.

In alle andere Hollandsche fondsen was de fluctuatie gedeeltelijk nog belangrijker; sijndicaat $4\frac{1}{2}$, begon $77\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{8}$, 77, $76\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $76\frac{1}{8}$, $75\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, en sloot $75\frac{3}{4}$ pCt.; nieuwe sijndicaat $60\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 60, $59\frac{3}{4}$, $59\frac{1}{2}$; voor kansbiljetten waren in het begin veel koopers à $18\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$; dezelve daalden $18\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, 18, $17\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, sloten $17\frac{3}{4}$; oorlogslasten en 6 pCt., welke buiten het spel liggen, waren vrij geanimeerd; de eerste à $94\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$ en de laatste $99\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$; ook de effecten van de handelmaatschappij waren gezocht à $86\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$.

In buitenlandsche fondsen was de beurs niet zoo belangrijk, doch eenige variaties. Van Fransche 3 pCt. zijn eenige partijen $77\frac{1}{4}$ en $77\frac{1}{2}$ gedaan; in perpetuelen waren verscheidene *aanzienlijke verkoopers* en men begon $57\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, 57, $56\frac{7}{8}$. $56\frac{3}{4}$, doch kwam weder tot 57, $57\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$; ook in 3 pCt. $37\frac{1}{8}$, 37, $36\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$.

De berigten van Spanje, welke eenigzins verontrustend zijn, doen menige bezitters besluiten, zich van deze fondsen te ontdoen.

In Napelsche fondsen, welke gedurig in partijen aan de markt ontbreken, zijn eenige posten à 82 gedaan.

Oostenrijksche fondsen soutineren zich vrij goed; men besteedde voor 5 pCt. metaliken $86\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$; ook voor Pruissische looten was eenige vraag à $90\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$.

Russische fondsen met weinig handel, echter prijshoudend, in oude Russen, welke à $95\frac{5}{8}$ en $\frac{1}{2}$, en nieuwe van 1828 en 1829 welke à 97, $96\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$ gedaan zijn.

In roebels was eenige beweging; men begon à $62\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, echter weldra verschenen verkoopers à $62\frac{1}{4}$, 62 en dezelve sloten $61\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$; nieuwe Russen van 1831 87, $86\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, die van 1833 $86\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$ *met veel verkoopers.*

Voor Zuid-Amerikaansche fondsen blijft vraag: Brazilianen $52\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$, ook Columbianen $12\frac{1}{2}$; coupons $2\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$; de handel in Grieken blijft onbeduidend en de prijzen soutineren zich op 24 à $\frac{1}{2}$ de groote en de kleine blaauwe stukken, coupons à *f* 5 vinden echter veel speculatie.

Als hoofd-motief voor de aanzienlijke verkoopers in onze Hollandsche fondsen, wilde men ter beurze weten, dat de onderhandelingen te Londen op eenen minder voldoenden voet staan, dan men tot nu verwacht heeft: in hoe ver dit gerucht waar is, moet nader blijken.

De Fransche post van Vrijdag is heden uitgebleven.

Beurs van den 5den dezer.

Van Parijs komt het gedurig williger af; de laatste koersen zijn: 3 pCt. 78 fr. 15 c., en ofschoon Fransche 3 pCt. daardoor willig blijven en à $77\frac{1}{2}$ gezocht zijn, zoo was de beurs over het algemeen niet zoo willig als men dacht.

Veel commissien zijn in onze 5 pCt. en $2\frac{1}{2}$ pCt., voornamelijk op lijst voor Engelsche rekening, uitgevoerd; maar de verkoopers zijn te belangrijk.

Integralen zijn à $44\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$ gedaan, blijven $44\frac{5}{16}$; 5 pCt. oude a $83\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$ gedaan, blijven $83\frac{5}{8}$; nieuwe $83\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ gedaan, blijven $83\frac{1}{4}$.

In kansbiljetten zijn eenige partijen a $17\frac{3}{4}$ gedaan, dezelve daalden tot $17\frac{5}{16}$ toe en blijven $17\frac{3}{8}$, restanten $\frac{63}{64}$ en 1 pCt. gedaan.

Voor 6 pCt. a $99\frac{3}{4}$ en oorlogslasten a $94\frac{3}{4}$ blijven koopers.

Russische fondsen houden zich op de hoogte van gisteren; roebels iets flaauwer, 61⅝, ½; nieuwe 1831, 87 à 86¾, 1833, 86¾.

In Spaansche fondsen weinig handel en perpetuelen 57⅛, ¼, ⅜, 5/16, gedaan.

Door de afkomende hoogere prijzen van Duitschland, waren 5 pCt. Oostenrijksche metaliken gezocht en zijn à 86⅝ en ½ gedaan.

Brazilianen 52½ gedaan.

Nieuws was er niet ter beurs bekend.

Mengelwerk.

Afschrift van een gesprek tusschen William IV, Koning van Engeland, lord Greij en prins Talleijrand.

Men wil, dat het brouillon van dit gesprek door de achteloosheid van een' der secretarissen, die het in het net geschreven had, om aan het Fransche hof overgezonden te worden, op tafel is blijven liggen, in vreemde handen geraakt en alzoo wereldkundig geworden. Zie hier dan het gesprek:

Lord GREY. Sire! Het behage Uwe Majesteit aan vriend TALLEYRAND en mij voor eenige oogenblikken gehoor te verleenen.

WILLIAM. Vriend TALLEYRAND! — Het klinkt vreemd, dat een Engelsche minister en een Fransche prins zoo gemeenzaam met elkander omgaan, dat zij elkander *vrienden* noemen. Franschen en Engelschen waren tot nog toe altoos gezworen vijanden.

TALLEYRAND. Zoo is het ook, Sire! En het is juist om die reden, dat wij ons bij Uwe Maj. vervoegd hebben. Franschen en Engelschen hebben meestal tegen elkander geoorloogd, als natuurlijke vijanden. Maar het wordt tijd, dat dit ophoude, en zij als vrienden zich vereenigen, willen zij niet te gronde gaan, of den eersten rang onder de groote mogendheden verliezen.

GREY. Daar heeft TALLEYRAND gelijk aan. Wij krijgen hoe langer hoe meer geduchte partijen op het vaste land, die het er op toe zullen leggen, om geheel den meester te spelen. Dat is het zoeken, vooral van die Noordsche mogendheden. Als wij niet oppassen, zullen wij er nog geheel onder geraken. Die Rus, die wordt veel te groot. Wij hadden gehoopt, dat hij in den Turkschen oorlog zich genoeg zou afmartelen, om van hem niet meer te vreezen te hebben. Daarom hielpen wij onder de hand den Turk als een ouden getrouwen bondgenoot, zoo veel wij konden. Maar die mijn is verkeerd gesprongen *Rusland* is des te grooter en sterker geworden. Te vergeefs hebben wij ook den opstand der *Polen* bewerkt.

WILLIAM. Ja, ik heb het ook op dien Noordschen Beer niet begrepen. Maar wat nu gedaan?

TALLEYRAND. *Frankrijk* en *Engeland* moeten, in plaats van elkander te vernielen, zoo als zij tot nog toe gewoon waren, zich vereenigen en eene alliantie sluiten.

GREY. Dat ben ik volkomen met TALLEYRAND eens. Dat is het beste wat wij doen kunnen, om *Rusland* en de andere mogendheden te kortwieken.

WILLIAM. *Engeland* en *Frankrijk* geallieerden! — Daar zal de wereld vreemd van ophooren.

TALLEYRAND De wereld zal er voor sidderen; want dan zijn wij met ons beiden in staat, aan de geheele wereld de wet te stellen.

GREY. Wij zijn dan ten minste meester ter zee, kunnen met onze schepen alle havens sluiten en blokkeren, en den geheelen handel naar onze havens doen stroomen.

WILLIAM. Maar kunnen wij op die wijze ook ons zelven de keel toebinden?

GREY. Wij hebben het altoos genoeg in onze magt, weder eenige ruimte en vrijheid te geven aan den eenen of anderen staat, wiens producten wij noodig hebben.

WILLIAM. Maar als nu de drie groote mogendheden van het vaste land zich ook eens tegen ons vereenigen, hoe dan?

TALLEYRAND. Zij zullen het niet durven doen, behalven dat zij het onderling nooit eens zullen worden. En al gebeurt dat, dan is *Frankrijk*, als het van *Engeland* niet te vreezen heeft, wel in staat hun allen het hoofd te bieden, of anders den een na den anderen den nek te breken, zoo als NAPOLEON gedaan heeft. Onze jonge Franschen, die het van de ouderen gehoord hebben, welk een heerlijk leventje zij bij hunne naburen gehad hebben, zijn er dol heet op, om nog eens op die manier bij vreemden te gast te gaan. Er is slechts één wenk noodig, en bij honderd duizenden vliegen zij er op aan, en zullen binnen kort alle landen van rondsom overstroomd hebben.

WILLIAM. Nog een *maar*. Ik zou vreezen, dat de volken, die eenmaal een bezoek van uwe Franschen gehad hebben, hen nu niet zoo vriendelijk zouden onthalen, maar eerder voet voor voet den grond betwisten. En dan zoudt gij het toch met uwe honderdduizenden druk genoeg kunnen krijgen.

TALLEYRAND. Geen nood. De schrik voor de Fransche wapenen zit er nog in. Als die zich vertoonen, zullen de heeren schutters en al die landstormen spoedig uit elkander stuiven.

WILLIAM. Ik weet niet. Zoo gemakkelijk zie ik dat nog niet in. Dit is toch ook wel anders gebleken, zelfs onder NAPOLEON. Toen de volken in massa tegen hem opstonden, lag hij spoedig met de voeten in de lucht.

TALLEYRAND. Wij kunnen vooreerst eens eene proef nemen met *Holland*, dat zoo stout zich beroemt op zijne heldenscharen en zijn stijfkoppigen Koning.

WILLIAM. Wat wilt gij dan met *Holland* beginnen?

TALLEYRAND. Het met geweld dwingen tot onderwerping.

GREY. Ja, anders komt er nooit een einde aan de zaak. Dat protocolleren en schermutselen met de pen, is een geziegezaag, daar men bij in slaap zou vallen. Die ZUYLEN VAN NYEVELT doet niets dan redeneren, en zich, in naam van zijnen Koning, dan op het eene, dan op het ander regt beroepen. *Pruissen*, *Rusland* en *Oostenrijk* maken allerlei exceptien en clausulen. Dan schijnen zij het met ons en de Belgen te houden, en dan weder met de Hollanders. Wat zij eigenlijk willen, weet niemand; en weten zij misschien zelven niet. Neen, er moet eenmaal met kracht doorgetast worden, of anders zullen wij er bekaaid af komen.

TALLEYRAND. Juist zoo, mijn vriend! Nadat de alliantie gesloten is, daar wij straks van gesproken hebben, Sire! is verder ons plan, dat de Franschen met een leger van 60 of 80,000 man door *Belgien* op *Holland* aanrukken, terwijl eene vereenigde vloot van 30 schepen de Hollandsche kusten bestoke, die de koopvaardijschepen wegneme, en in onze havens opbrenge, dat bij provisie de oorlogskosten kan goed maken.

WILLIAM Gij neemt het tamelijk wis met uwe overmagt. Het schijnt, dat *Holland*, hoe klein het ook is, u nog al eenig ontzag door zijne houding heeft ingeboezemd, en geen katje is, dat men zonder handschoenen kan aantasten.

GREY. Dat juist niet; maar het is alleen, om eens van onze vereenigde magt vertooning te maken. En zulk eene demonstratie zal ook wel genoeg zijn, om dien trotschen WILLEM, dien men zoo den besten, den roem der Koningen moet hooren noemen, met hangende pootjes bij ons te doen komen, zonder dat het bloed behoeft te kosten.

WILLIAM. Dien WILLEM, dat koninkje van zulk een lapje lands, zoo boven ons allen te hooren roemen, kan ik ook niet te best verdragen. Maar ik kan het ook bezwaarlijk van mij verkrijgen, een' zoo ouden getrouwen bond- en geloofsgenoot, zoo onregtvaardig op het lijf te vallen; want onregtvaardig, schreeuwend onregtvaardig is het toch: dat zal de geheele wereld zeggen.

TALLEYRAND. Uwe Majesteit, Sire! hecht nog te veel aan die ouderwetsche vormen van regtvaardigheid. De hooge staatkunde van den tegenwoordigen tijd, is daar boven ten eenemale verheven. Zij gaat alleen van *magt* uit, en niet van beginselen van regt en verbonden. Dan kan zij, volkomen vrij en naar convenientie, handelen, zoo als het groote mogendheden betaamt. Wij kunnen op die wijze het menschdom, dat op deze nieuwe en hooge staatkunde niet bedacht is, het best overrompelen.

WILLIAM. Overduivelen, wilt gij zeggen; want het is uit der boozen.

GREY. Als wij ons door de regelen van regt en billijkheid moesten laten binden, wat kan onze overmagt ons dan helpen? Dan zouden de zwakken even veel, en soms meer te zeggen hebben, dan de sterken; de rijken van den tweeden en derden rang, meer dan die van den eersten; waar zou dat heen?

TALLEYRAND. Als ik mij aan die zoo hoog geroemde beginselen van regt en pligt had willen storen, had ik mij nooit onder alle revolutien, van 1793 af tot nu toe kunnen staande houden, veel minder mij als een man van gewigt, bij Republikeinen, bij BUONAPARTE, bij de Bourbons en nu bij de Orleans, noodzakelijk kunnen maken.

WILLIAM. Neem mij niet kwalijk, TALLEYRAND, ik hoor u ook daarom vaak een kameleon, een Fransche slang, een' doortrapten schurk, een' ouden schelm noemen. Ja, ik weet niet wat al mooije namen men u geeft.

TALLEYRAND. O! scheldwoorden zijn geen kanonkogels. Zij komen mij niet eens aan mijn koude kleeren. Ik ben intusschen met dat kameleon-spelen, en zoo voorts, een staatsman van den hoogsten rang, een prins geworden, terwijl ik velen, die langs den weg van regtschapenheid opwaarts willen klimmen, ver beneden mij op den grond zie kruipen; en als sommigen mij wat te nabij komen, ligt ik eventjes mijnen voet op, en met een enkel stootje tuimelen zij weder naar beneden.

WILLIAM Gij hebt het zekerlijk ver gebragt. Maar begint gij op uwen ouden dag niet voor den dood en de verantwoording in de eeuwigheid te vreezen?

TALLEYRAND. Mijne staatkunde strekt zich zoo ver niet uit. Zij bepaalt zich alleen tot deze wereld. De aangelegenheden van eene andere wereld laat ik aan de bespiegelingen van wijsgeeren en geestelijken over. Daarmede bekommer ik mij niet.

GREY. De Belgische aangelegenheden alleen geven ons genoeg te doen. Waarom zullen wij ons dan bemoeijen met die van geheel onzigtbare gewesten.

WILLIAM. Er ligt mij nog eene zwarigheid op het hart, die ik u niet kan verbergen. Mijne vrouw, de Koningin, stelt zich gedurig voor de Hollanders in de bres, zoo als ook velen mijner onderdanen, en wel van de deftigsten en aanzienlijksten. De mishandelingen, die wij *Holland* en *Oranje* aandoen, bezwaren haar zoo geweldig, dat zij bijkans dag noch nacht mij met rust laat. Onlangs heeft zij mij een' zeer benaauwden droom verhaald, dien zij deswege gehad heeft. Zij droomde, onder anderen, dat ik met mijn geheele ministerie, en TALLEYRAND met zijns gelijken, allen in de hel lagen te branden. Die droom blijft mij nog gedurig bij. Zoo van den troon in de hel geworpen te worden, moet toch eene zeer onaangename gewaarwording zijn.

TALLEYRAND. Uwe Majesteit beware zich, dat zij door droomen zich niet late ontrusten!

GREY. Als wij hier dagelijks de rijk geladen Hollandsche schepen zien opbrengen, als zoo vele zegeteekenen, zullen alle muizenesten wel uit het hoofd verdwijnen, en al dat geschreeuw over geweld en onregt wel bedaren, zoo als het gegaan is toen wij de Deensche vloot hier naar onze havens sleepten, na het bombardement van *Koppenhagen*.

TALLEYRAND. En als de Franschen, na het veroveren van de citadel, in triumf terugkeeren, dan zal alles van victorie roepen. De uitslag, waarnaar de menschen meestal oordeelen, zal genoeg de middelen wettigen en het einde kroonen.

WILLIAM. Nu, ik kan dat alles ook zoo naauwkeurig niet uitpluizen. Gij ziet het beter door, dan ik. Gaat dan uwen gang. Maakt de stukken maar gereed, ik zal ze onderteekenen.

In het heen gaan zeide TALLEYRAND tot GREY. « Uw Koning is toch een goede ziel. Die man wil naar goeden raad luisteren, en laat zich gebruiken. Wat zullen LODEWYK en zijn schoonzoon (die, onder ons gezegd, het tegenwoordig niet ruim hebben) met deze alliantie in hunne nopjes zijn! Er moet iets militairement naar buiten gedaan worden, om hen staande te houden. — Beef nu *Holland!* »

De Vrede.

De bekende onpartijdigheid der Arnhemsche Courant doet ons de pen opvatten om kortelijk eenige gronden op te geven, die, naar ons oordeel, overwigtig genoeg zijn, om aan het artikel, voorkomende in No. 15 van den 2den dezer van gemelde Courant, niet veel te hechten. In allen deele beamen wij het gevoelen van den schrijver van gemeld artikel, dat wij geenen vrede moeten verlangen ten koste van onze vrijheid en onafhankelijkheid; maar aan den anderen kant moeten wij aan het *Handelsblad* onze hulde toebrengen, van den wensch des Nederlandschen volks te hebben geopenbaard, die strekt naar vrede en scheiding, terwijl het *Journal de la Haye* restauratie in *Belgie* en daarom algemeenen oorlog verlangt: de geheime bedoelingen der Belgen, die zich nog in ons Vaderland, of ten minste in de residentie-stad, ophouden.

Waartoe zouden wij nu oorlogen, of verlangen, dat een algemeene oorlog mogt uitbarsten? Ons grondgebied wordt ons niet meer betwist; onze vrijheid en onafhankelijkheid niet meer belaagd; de voornaamste geschilpunten zullen naar onze wenschen kunnen worden vereffend; rust en orde zullen wederkeeren: dit is de behoefte, de wensch des Nederlandschen volks. Een algemeene oorlog integendeel zoude op ons Vaderland al dadelijk de nadeeligste gevolgen kunnen uitoefenen; onze ingezetenen, die op de grenzen staan, het eerst het slagtoffer voor vreemden doen worden, terwijl zij thans voor het edel doel, van 's lands verdediging, te wapen zijn gesneld.

Een' algemeenen oorlog zullen wij trouwens niet kunnen doen ontstaan, daar toch in den laatsten tijd het genoegzaam gebleken is, dat alle mogendheden den vrede willen; dat wij geene hulp van iemand te wachten hebben. Als bewijzen daarvan kunnen bijgebragt worden *en* de terugtogt des Franschen legers uit *Belgie*, *en* de ontbinding van het Pruissische observatie-leger, *en* het toestaan der bemagtiging van Antwerpens kasteel.

Wij voeren ook geenen oorlog voor anderen, maar alleen tot het bekomen van den vrede, tot het verkrijgen van billijke schikkingen van scheiding.

Die wenschen zijn herhaaldelijk geopenbaard, ook bij de Staten-Generaal voor de ministers van *Nederland* geuit.

Nu vragen wij, moeten wij oorlog voeren ten believe der mogendheden, die ons niet ondersteunen? Moeten wij de eersten zijn, die, gelijk de schrijver van het artikel in de Arnhemsche Courant schijnt te verlangen, ons naar *Frankrijk* begeven, om dat land te ontwapenen? Is rust, orde en vrede niet veiliger, niet raadzamer, niet doelmatiger? Wordt het geen tijd, na meer dan twee en een half jaar oorlog, of ten minste van geenen vrede, zoo mogelijk, naar een einde uit te zien? Het oogenblik is welligt nu gekomen, om, door van beide zijden iets toe te geven, de geschillen te beslechten. Zal die vrede van langen duur zijn? Zullen de mogendheden nader niet inzien, dat zij hun belang uit het oog verloren hebben door ons niet te ondersteunen? Dit zijn vragen, welke alleen door den tijd zullen kunnen worden beantwoord. Op dit oogenblik is het sluiten van den vrede mogelijk niet ver meer af: de *Schelde* is weder geopend en de mogendheden kunnen daarin een bewijs zien, dat wij op de sluiting dier rivier, die in dezen tijd onmogelijk geworden is, niet aandringen; maar dat wij ook tevens eenig regt, hoe gering dan ook, voor alle schepen op die vaart verlangen. Wenschen *Frankrijk* en *Engeland*, gelijk zij het voorgeven, den vrede, waarvoor de Nederlanders dagelijks den hemel bidden, dat zij dan het embargo op onze schepen opheffen, onze krijgsgevangenen vrijlaten, en ook het geschilpunt der *Schelde* zal alsdan aan geene tegenkanting van onze zijde meer onderhevig zijn. De handelingen der regering ten deze verdienen aldus al wederom, gelijk zij zoo menigmaal dien verworven hebben, aller lof.

Indien men overwegen wil, of *Nederland* geen onregt en geweld is aangedaan, dan zouden wij dit niet ontkennend kunnen beantwoorden: het is ook alsnog gereed elken aanval, waarmede het bedreigd zoude worden, te wederstaan, maar wenscht tevens, zoo immer mogelijk, den vrede. Het *Journal de la Haye* en de schrijver van het artikel in de Arnhemsche Courant zullen alzoo nooit onzen bijval, noch dien der groote menigte van onze landgenooten, kunnen verwerven.

Hopen wij alzoo op den vrede *en* om de rust, die dezelve medebrengt; *en* ter betere regeling van ons financieel beheer; *en* om de herziening van onze staats-inrigtingen, die dagelijks noodzakelijker worden; *en* om de mogendheden later onderling zelve te doen worstelen, zonder dat wij derzelver speelbal, noch vijand meer zijn.

Frankrijk, dat nu eenmaal gezien heeft, welk een' krachtigen tegenstand een enkel bolwerk biedt, heeft wijselijk gehandeld zijne troepen uit *Belgie* te doen terug trekken; want het kon zich verzekerd houden, dat die tegenstand niet zoude verminderen, maar bij elken stap op den Vaderlandschen bodem vermeerderen. Het schijnt daartoe ook geene verdere geneigdheid meer te betoonen. Mogt echter *Belgie*, na de onderteekening van een verdrag, zijne verpligtingen niet gestand doen, dan zullen wij nog minder verliezen dan thans, nu wij niets van dat land ontvangen, en beide de landen zich door allerlei onkosten uitputten.

Deze korte beschouwingen, latende het bestek van uw blad geene uitvoerigere toe, meenden wij den schrijver van het artikel: *de Vrede*, in de Arnhemsche Courant, te moeten onderwerpen. G.

Mijne geliefde Huisvrouw, *G. E. THIEME*, beviel heden van eene welgeschapene DOCHTER.

ZUTPHEN,
den 3den Februarij
1833.

G. WEENINK.
Logementhouder.

---

† § § De Notaris Mr. *E. Æ. HOOGLANDT*, te *Dieren*, zal op Dingsdag den 19den Februarij 1833, en, des noodig, den volgenden dag, aan te vangen des voormiddags om 9 uren, ten huize en ter rekwisitie van *H. EVERS*, Bouwman, wonende te *Spankeren* No. 26, pupliek Erfhuiswijze presenteren, te verkoopen:

Onderscheidene MEUBILAIRE GOEDEREN, als: KISTEN en KASTEN, BEDDEN met hun TOEBEHOOREN, KOPER-, TIN-, BLIK-, YZER-, HOUT- en AARDEWERK; voorts eenige goede WERKPAARDEN, eenige WINTERVARKENS, eene menigte zoo guste als dragtige en nuurende KOEBEESTEN; onderscheidene EENWINTERS; ruim 80 stuks beste SCHAPEN; WAGENS, KARREN, een CHAIS met TUIG; STAL-, DEEL-, BOUWen MELKGEREEDSCHAP, PAARDENTUIGEN, PLOEGEN, EEGDEN, en eindelijk eene menigte zakken AARDAPPELS, eenig HOOI en STROO en hetgeen verder ten dage voorschreven te vooorschijn zal worden gebragt. — Daags te voren te bezigtigen.

---

† † § Men is van meening, ten overstaan van den Notaris Mr. *W. H. TAAY*, te *Arnhem*, in het Logement *het Zwijnshoofd* aldaar, op den 27sten Februarij 1833 bij inzet, en den 13den Maart daaraanvolgende bij toeslag, des avonds ten 6 ure, in het openbaar te verkoopen:

1o. Een kapitaal, sterk en ruim gebouwd HEERENHUIS, staande in de Bakkerstraat der stad *Arnhem*, wijk D No. 125, bevattende vele geplafonneerde, behangen en van stookplaatsen voorziene KAMERS, waarvan drie beneden en vier boven op de straat uitzigt geven; voorts met daaraan behoorend KOETSHUIS en STALLING, ruime ZOLDERS en verdere GEBOUWEN, open BINNENPLAATS en ruimen TUIN, van achteren belendend aan en uitkomende in de Bentingsteeg.

2o. Een dito HUIS en ERVE, gelegen naast het voorgaande, op het hoek van de Bentingsteeg, wijk D. No. 128.

Beide perceelen, breeder bij de Biljetten omschreven en met Mei 1833 te aanvaarden, zullen mede in massa geveild worden. Ter bekoming van meerdere inlichtingen kan men zich in persoon of met vrachtvrije brieven aanmelden bij den Heer Mr. *J. W. SCHIFF*, Advocaat te *Arnhem*, of ten Kantore van den voornoemden Notaris, alwaar de verkoopsvoorwaarden acht dagen vóór den inzet en vervolgens ter lezing zullen liggen, terwijl de respectieve huizen kunnen worden bezigtigd van heden af tot den 13den Maart eerstkomende, op Maandag en Donderdag van iedere week, van 's morgens 11 tot 's middags 3 ure, mits vooraf bij de bewoners belet vragende.

---

§ § § Er is, voor ongeveer veertien dagen, tusschen *Arnhem* en *Zutphen*, van verlofsgangers der *Overijsselsche Schutterij*, komende van *Breda*, weggeloopen en vermist, een STAANDE JAGTHOND, zijnde een Reu, ruigharig, wit met bruine vlekken, ruige bruine ooren, afgehakten staart met eene witharige pluim, en niet van de kleinste soort. Die van denzelven aanwijzing kan doen tot terugbekoming, of hem teregt brengt bij Mejufvrouw de Weduwe *J. JANSSEN*, te *Hijssen*, zal voor zijne moeite schadeloos worden gesteld, en eene goede belooning genieten.

---

§ † † In eene voorname Kostschool in *Gelderland*, vraagt men, op *zeer* aannemelijke voorwaarden, TWEE SECONDANTEN, van een onbesproken gedrag; de eene bekwaam tot het geven van een oordeelkundig onderwijs in de Fransche en Engelsche, en de andere in de Fransche en Nederlandsche talen. — Adres met vrachtvrije brieven, of in persoon, bij den Drukker dezer, onder Letter X.

VERPLAATSING van KANTOOR.

Het geëerd publiek wordt bekend gemaakt, dat het KANTOOR DER POSTWAGENONDERNEMING *CONCORDIA* sedert primo Februarij 1833 verplaatst is uit de Weverstraat, van de woning van den Heer *W. CNOPIUS*, naar het Logement *het Zwijnshoofd*, in de Broerestraat.

---

§ § † De ondergeteekende heeft de eer bij deze zijne geëerde Stadgenooten uit te noodigen ter bijwoning van het VOKAAL- en INSTRUMENTAAL CONCERT, hetwelk hij, met toestemming van heeren Burgemeester en Wethouderen van *Arnhem*, voornemens is, den 13den Februarij eerstkomende, in de gewone *Concert-Zaal* te geven, en waarvoor de toegangs-biljetten ten huize van den Concertgever, in tijds, zullen te bekomen zijn.

C. R. MARX.

*** EN VENTE par moitié AU BÉNÉFICE DES BLESSÉS DE LA CITADELLE D'ANVERS ET DE LA MARINE, chez A. J. VAN WEELDEN, Libraire, à *La Haye*, et chez les principaux libraires de ce Royaume, LA GUERRE PENDANT LA PAIX, ou L'AVENIR DE L'EUROPE RÉVÉLÉ PAR L'ATTENTAT D'ANVERS, suivi d'un COURT EXPOSÉ DES ACTES DE FÉROCITÉ COMMIS PAR LES BELGES, ET DES PREUVES DE LEUR INÉVITABLE BANQUEROUTE, in 8o. de huit feuilles, prix: 1 FLORIN ET 25 CENTS.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.